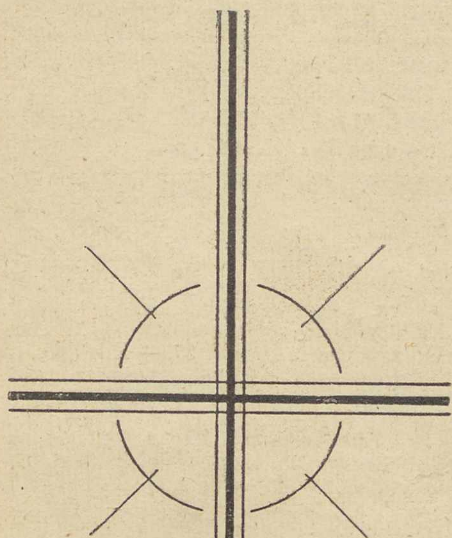

GŁOS AKCJI KATOLICKIEJ

ROK IV. LWÓW, LUTY 1938 Nr. 2.

Głos Akcji Katolickiej

OFICJALNY OKÓLNIK ORGANIZACYJNY AKCJI KATOLICKIEJ ARCHIDIECEZJI LWOWSKIEJ OB. ŁAC.

Adres Redakcji i Administracji: **Lwów, ul. Fredry 3, II p.** Tel. 290.26.
PKO. nr. 505.142 (konto Arch. Instytutu Akcji Katolickiej). Konto przekazów rozrachunkowych: Lwów 1, nr. 212.

Prenumerata roczna 1 zł. 50 gr.

TREŚĆ nr. 2/38:

P. T.

Prosimy odnowić prenumeratę „Głosu Akcji Katolickiej" na rok 1938. Należytość w kwocie 1 zł 50 gr można wysłać bezpłatnie przekazem rozrachunkowym.

Następny numer „Głosu A. K." prześlemy jedynie tym, którzy wpłacą należytość za roczną prenumeratę.

WYDAWNICTWO.

ZA POZWOLENIEM WŁADZY DUCHOWNEJ

Wydawca: Archidiecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

Redaktor Ks. Andrzej Gromadzki, sekretarz A. I. A. K.

ROK IV. LWÓW, LUTY 1938. Nr. 2.

GŁOS AKCJI KATOLICKIEJ
ARCHIDIECEZJI LWOWSKIEJ

Utworzenie Związku Towarzystw i Zakładów Dobroczynnych „Caritas" we Lwowie.

I. Odezwa J. E. Najdostojniejszego Ks. Arcybiskupa Dr Bolesława Twardowskiego.

(Kurenda Nr. XX. z 15. XII. 1937).

Dochodziły do Nas nieraz głosy, świadczące o potrzebie nowego ujęcia spraw dobroczynności w Naszej Archidiecezji.

Złożyły się na to różne przyczyny: niebywały jak dotąd i szybki rozwój życia społecznego i wynikające stąd powikłania społeczne; równoczesny wzrost ubóstwa i niedostatku; wreszcie duch laicyzmu przenikający społeczeństwo i jego działalność dobroczynną. Te okoliczności wywołują potrzebę wzmożenia miłosierdzia chrześcijańskiego, każą też usprawnić i ulepszyć dotychczasową naszą katolicką działalność dobroczynną.

...W Naszej Archidiecezji istnieje wiele dawnych i zasłużonych towarzystw i zakładów służących miłości bliźniego. Wzajemne powiązanie ich i współpraca umocnią i usprawnią ich działalność. Niejednokrotnie marnuje się wiele sił i możliwości przez to tylko, że brak umiejętności i wyszkolenia w pełnieniu miłosierdzia, brak dostatecznego porozumienia i współdziałania. Związek „Caritas" ma tym brakom zaradzić. Współpracować w nim będą wszystkie katolickie stowarzyszenia i zakłady dobroczynne.

...Niech każdy katolik dobrze zrozumie, że pełnienie miłosierdzia jest jego obowiązkiem i że najlepiej z tego się wywiąże należąc czy to do Stowarzyszenia Pań Miłosierdzia, czy do Konferencji Towarzystwa św. Wincentego à Paulo, czy do sekcyj dobroczynnych w Oddziałach Stowarzyszeń Akcji Katolickiej, w Tercjarstwie, w bractwach, czy też pracując w innych związkach dobroczynnych.

...Wreszcie należy się starać o tworzenie nowych placówek miłosierdzia chrześcijańskiego. W parafiach, gdzie są do tego warunki, tzn. gdzie istnieją już przynajmniej dwa stowarzyszenia dobroczynne,

niech powstają wydziały parafialne, w myśl statutu Związku „Caritas“. Gdzie zaś jeszcze takich stowarzyszeń nie ma, tam należy dążyć do ich założenia.

Zorganizowane miłosierdzie chrześcijańskie ma być uzupełnieniem Akcji Katolickiej. Prawdziwy katolicyzm musi uwzględniać miłosierdzie i to na jednym z pierwszych miejsc. Żaden katolik nie może się od tego wymawiać. Jeżeli kto nie może dawać pomocy pieniężnej, niech daje pracę i usługi, a jeśli jest chory, to niech popiera działalność dobroczynną apostolską ofiarą cierpienia...

II. Akt erekcji Związku „Caritas“.

Na mocy kanonów 100 § 1, 685 i 686 Kodeksu Prawa Kanonicznego, oraz art. I, XVI i XXIV Konkordatu erygujemy niniejszym Związek „Caritas“ Archidiecezji lwowskiej.

Równocześnie nadajemy mu osobowość prawną kościelną wraz ze wszystkimi prawami i przywilejami, jakie tego rodzaju osobom prawnym przysługują.

Zatwierdzamy też w całej osnowie ogłoszony Statut erygowanego Związku „Caritas“.

We Lwowie, dnia 15 grudnia 1937.

III. Regulamin współpracy Stowarzyszeń A. K. ze Związkiem „Caritas“.

§ 1. Do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia zasadniczego stosunku organizacyjnego Stowarzyszeń Akcji Katolickiej do Związku „Caritas“, Stowarzyszenia te, w zakresie swej działalności dobroczynnej współpracują ze Związkiem „Caritas“ na podstawie niniejszego regulaminu.

§ 2. Stowarzyszenia A. K. posiadające sekcje lub dzieła dobroczynne
a) mają w Zarządzie Związku stałego przedstawiciela,
b) wysyłają do Rady Związku delegatów w liczbie odpowiadającej 1/3 ilości swoich sekcyj i dzieł dobroczynnych; gdy ilość ta jest niepodzielna przez 3, wówczas na nadwyżkę ilości podzielnej przypada nowy delegat.

Delegaci Stowarzyszeń mają czynne i bierne prawo wyborcze, oraz biorą udział w posiedzeniach Rady Związku z głosem decydującym.

§ 3. W skład Wydziału parafialnego „Caritas“ wchodzą z ramienia Akcji Katolickiej:

a) Prezes Parafialnej Akcji Katolickiej,
b) Stali przedstawiciele Oddziałów Stowarzyszeń A. K., posiadających w parafii sekcje lub dzieła dobroczynne.

§ 4. Stowarzyszenia A. K. posiadające sekcje lub dzieła dobroczynne mają prawo korzystać z wszystkich urządzeń Związku dla swojej działalności dobroczynnej.

§ 5. Członkowie czynni i wspierający sekcyj i dzieł dobroczynnych Stowarzyszeń A. K. mają bierne prawo wyborcze do władz Związku, oraz mogą brać udział w zgromadzeniach ogólnych Związku.

§ 6. Stowarzyszenia A. K. posiadające sekcje lub dzieła dobroczynne mają obowiązek:
a) przestrzegać postanowień statutu, regulaminów oraz władz Związku, dotyczących akcji dobroczynnej,
b) popierać wedle możności prace i zadania Związku,
c) przesyłać do biura Związku, w określonych przez Zarząd terminach sprawozdania ze swej działalności dobroczynnej, oraz wedle możności dane potrzebne do usprawniania akcji dobroczynnej, do prowadzenia statystyki, kartoteki ubogich itp.,
d) zawiadamiać biuro Związku o każdorazowej zmianie na stanowisku przedstawiciela Stowarzyszenia w Zarządzie Związku,
e) płacić składki uchwalone przez Radę Związku.

§ 7. Niniejszy regulamin zatwierdza i zmienia Ordynariusz lwowski o. ł.

† BOLESŁAW
Arcybiskup-Metropolita.

Dekret erekcyjny „Instytutu Wyższej Kultury Religijnej" we Lwowie.

W dobie przełomu kultury i pomieszania pojęć, w obliczu bezlitosnej walki o nowe formy społecznego życia i wzmagającej się propagandy bezbożniczej, mając na oku dobro dusz Naszej pieczy powierzonych, niniejszym dekretem tworzymy „Instytut Wyższej Kultury Religijnej" jako osobę prawną kościelną w myśl kan. 100. § 1. Kodeksu Prawa Kanonicznego i art. I i XVI Konkordatu.

Celem Instytutu będzie pogłębianie wiedzy religijnej katolickiej inteligencji przez systematyczne wykłady, uświadamianie jej o zadaniach katolika w dziedzinie wiary i moralności oraz przepojenie

zasadami chrześcijańskiej nauki społecznej. W ten sposób zasili się Akcję Katolicką nowymi zastępami uświadomionych, niezłomnych i pełnych ducha Bożego świeckich apostołów. Czasy dzisiejsze mają wiele podobieństwa do pierwszych wieków chrześcijaństwa, bo Kościół zaczyna schodzić do katakumb, ale nie poto, aby zamrzeć i zniknąć z powierzchni życia ludzkiego, lecz aby odrodzić się duchowo i z nową mocą ruszyć na zdobycie zbłąkanej ludzkości. Jak wówczas do zwycięstwa krzyża walnie przyczynili się świeccy chrześcijanie, tak dziś muszą oni stanąć w jednym szeregu z hierarchią kościelną, aby odeprzeć ataki wrogów Boga i Krzyża, a przybliżyć Królestwo Chrystusa na ziemi.

Gwarancją wysokiego poziomu wykładów i wszelkich poczynań Instytutu jest fakt, iż Wydział Teologiczny Uniwersytetu Jana Kazimierza wziął na siebie jego naukowe kierownictwo.

Dlatego zwracamy się do Inteligencji Katolickiej, posiadającej studia wyższe lub przynajmniej średnie, a zwłaszcza do młodzieży akademickiej, aby na apel dyrekcji Instytutu, pośpieszyła się wpisać w poczet słuchaczów.

Żywimy niezłomną nadzieję, że Instytut Wyższej Kultury Religijnej, którego działalność będzie ściśle określona w osobnym statucie, spełni chlubnie swoje zadanie ku większej chwale Boga, oraz ku pożytkowi Kościoła Katolickiego i naszej kochanej Ojczyzny.

We Lwowie, dnia 15. grudnia 1937.

† *BOLESŁAW*
Arcybiskup-Metropolita.

Obchód Papieski.

W dniach 6 i 12 lutego, jako w rocznicę wyboru względnie koronacji Ojca św. Piusa XI popłyną z serc wiernych katolików gorące modły do Boga o potrzebne łaski dla miłościwie i tak szczęśliwie panującego nam Papieża.

Mamy wobec Piusa XI do spłacenia wielki dług wdzięczności za to, że w czasie nawałnicy bolszewickiej nauczył nas Swym przykładem odwagi, wytrwałości i męstwa. Przygotujmy Mu więc w parafiach naszych godny obchód ku czci 16 rocznicy Jego koronacji. Pomódlmy się gorąco o Jego zdrowie i jak najdłuższe jeszcze życie.

Przypomnienie dla P. A. K. na luty 1938.

Wykonać dokładnie wskazania podane w styczniowym numerze „Głosu A. K.“ na str. 12.

by nadal opieką Swą otaczał świat katolicki, a przede wszystkim Polskę, którą tak bardzo umiłował.

Pragniemy więc gorąco, aby wszystkie organizacje katolickie ze sztandarami udały się na uroczyste nabożeństwo do kościoła. — Niech we wszystkich parafiach na dobrze przygotowanych wieczornicach wzgl. akademiach rozbrzmiewają wyrazy głębokiego hołdu dla Piusa XI jako Namiestnika Chrystusowego.

Atak na sprzymierzeńców.

Gdyby można zajrzeć za kulisy życia tysięcy albo milionów rodzin, gdyby zobaczyć w przekroju obraz ich życia w ciągu kilku pokoleń — obraz ten byłby smutny, najczęściej tragiczny, nawet przerażający. Zobaczylibyśmy miliony wykolejeńców, nędzarzy wyzutych z dóbr materialnych i duchowych, tracących z pokolenia w pokolenie majątek, charakter, zdolności, — kretynów, cherlaków. Było tak jeszcze przed kryzysem, za owych ,,lepszych czasów" — jest tak i dziś.

Cóż to za ludzie? To ofiary nowoczesnej plagi społecznej, której na imię alkoholizm. Nowoczesnej? Tak — to słowo szczególnie należy podkreślić. Ludzie pili już przed wiekami — ale rozwój techniki doprowadził do masowej fabrykacji niezliczonych gatunków wysokoprocentowych napojów alkoholowych, a reklama i komunikacja dzisiejsza udostępniła je całemu światu. Mamy dziś „umiejętnie i planowo zorganizowany system, zwany alkoholizmem i zespół czynników czerpiących zysk z nałogu pijaństwa" — jak powiedział w swym liście pasterskim J. Em. X. Kardynał Kakowski[1]). Stąd liczba alkoholików powiększyła się ogromnie i dopiero w czasach nowożytnych alkoholizm stał się prawdziwą klęską społeczną, której nie zdoła usunąć nawet kryzys — często właśnie kryzys pcha ludzi słabszej woli w objęcia kieliszka jako tego rzekomego „pocieszyciela". Kwitnie także dzisiaj domowa fabrykacja napojów alkoholowych, — a nawet spożycie monopolówki, po pewnym spadku w początkach kryzysu, w ostatnich latach znowu wzrasta! Przyczynia się do tego również współczesny materializm i żądza używania.

Nędza sprzyja alkoholizmowi — ale i na odwrót: alkoholizm (pijaństwo) prowadzi w szybkim tempie do ubóstwa — nawet ludzi zamożnych, nawet w epoce dobrobytu, a cóż dopiero mówić o przeciętnym pracowniku czy robotniku oraz czasach takich jak obecne. To są rzeczy znane i udowadniane codziennie przez życie same — nie potrzeba więc ich tu osobno dowodzić. Natomiast trzeba podkreślić, że jeżeli alkoholizm tak się rozrósł w dobie nowożytnej do rozmiarów w historii nieznanych, jeżeli prowadzi szerokie masy do ubóstwa — to tym samym powiększa ogólną nędzę dzisiejszą i staje się wybitnym sprzymierzeńcem komunizmu. I nic

---

[1]) Kardynał Kakowski: *List pasterski o trzeźwości i abstynencji.* — Poznań 1937. Str. 16. Cena 30 gr.

tu nie pomoże fakt, że pieniądze te płyną do skarbu państwa, bo pierwszą podstawą siły państwa jest zamożny, zdrowy i dzielny obywatel, bez którego skarb sam, choćby nawet pełen, nie ma znaczenia. Alkoholizm jest czynnikiem bardzo destruktywnym w życiu gospodarczym i nic na to nie poradzi przemysł alkoholowy, nie wytwarza on bowiem dóbr gospodarczych we właściwym znaczeniu, które by podnosiły ogólny dorobek społeczny, lecz truciznę, która bogaci jednostki kosztem ubóstwa i demoralizacji szerokich mas. Toteż b. angielski minister skarbu lord Snowden nazwał całą wytwórczość alkoholową „ciężkim nieporozumieniem gospodarczym". Rzecz się ma inaczej dopiero z chwilą skierowania spirytusu na cele techniczno-przemysłowe, co rozwiązuje również sprawę istnienia czy nieistnienia wytwórni alkoholowych. Nadmiar zaś ich można by przekształcić na wytwórnie najzdrowszego z napojów bezalkoholowego „płynnego owocu", który za granicą spowodował powstanie osobnej gałęzi przemysłu — podobnie reforma restauracji winna iść w kierunku jadłodajni bezalkoholowych z „płynnym owocem". Taki dopiero przemysł i handel dawał by rzeczywiste korzyści gospodarcze.

Gdzie tedy panuje alkoholizm tam ułatwiony ma dostęp komunista i wywrotowiec — tym bardziej, że alkoholik jest zwykle typem wykolejonym także społecznie i moralnie, niezadowolonym z istniejących stosunków. Jakże chętnie winę za swe ubóstwo zwala na... ustrój społeczny. Ale, niestety żaden ustrój go nie zadowoli, bo w każdym będzie cierpiał biedę!

Stąd sprawa alkoholizmu ściśle się wiąże z tegorocznym hasłem Akcji Katolickiej. Walcząc o katolickie zasady społeczne walczymy z dzisiejszym komunizmem, nędzą i bezrobociem — temu zaś komunizmowi i nędzy dzielnie pomaga alkoholizm nowoczesny. Co więcej — Pius XI nawołuje do zdecydowanego przeciwstawienia się współczesnej żądzy używania jako jednej z głównych przyczyn zła obecnych czasów, alkoholizm zaś idzie w parze z używaniem i je rozwija. Jakże tedy słusznie powiedział J. Em. X. Kardynał Prymas Hlond, że „trzeźwość świadoma i powszechna jest warunkiem zwycięstwa katolickiej myśli" [2]). To samo stwierdził międzynarodowy katolicki kongres przeciwalkoholowy, zwołany po raz pierwszy w dziejach we wrześniu 1937 r. do Warszawy, ostrzegając katolików przed niebezpieczeństwem grożącym dziś także ze strony alkoholizmu [3]). Walka o trzeźwość „jest konieczna zwłaszcza teraz, gdy tyle niebezpieczeństw zagraża wszystkim ludom" — powiedział na powitanie kongresu J. E. X. Nuncjusz Cortesi jako delegat Stolicy Piotrowej.

Budujemy gmach nowego życia — chodzi nam nie tylko o nowy ustrój, lecz przede wszystkim o fundament tego ustroju:

---

[2]) „Świt" nr 3/37, str. 113.
[3]) Zob. „Głos A. K." nr 5/37, str. 87.

o nowego człowieka. Do materiału budulcowego pierwszej jakości należy tu trzeźwość. Ma ona wielką wartość pozytywną. Warunkuje normalny rozwój ducha i ciała oraz prawidłowe ujęcie budżetu domowego. Jest ona jednym z czynników kształtujących zmysł oszczędności, zmysł gospodarczy, którego brak zwłaszcza nam Polakom. Szeroki gest sarmacki, skłonność do fanfaronady i marnotrawstwa — to nasze wady narodowe, które głównie za czasów saskich fatalnie zaciążyły na losach Polski. Umiemy dla ojczyzny umierać — nie umiemy dla niej żyć. Tymczasem nie ma dobrobytu bez zapobiegliwości, oszczędności, wytrwałości na codzień. Dlatego tak łatwo dystansują nas Żydzi, których cechuje trzeźwość i oszczędność. Trzeźwość to najlepsza droga do gospodarczego podniesienia szerokich mas — jak tego mamy już dowód historyczny w krajach skandynawskich. Stąd hasło tegorocznego Tygodnia Propagandy Trzeźwości (1—8 lutego): „Trzeźwość warunkiem dobrobytu!“

Katolicki ruch przeciwalkoholowy zasługuje przeto na największe poparcie. Przewidują to już statuty organizacji Akcji Katolickiej — do poparcia tego również wzywa katolików ostatnia uchwała Pierwszego Polskiego Synodu Plenarnego. Ruch ten atakuje potężnego sojusznika komunizmu i bezbożnictwa. Bez pokonania tego sojusznika nie osiągnęlibyśmy pełnego zwycięstwa. Walka z nim jest konieczna zwłaszcza u nas, jesteśmy bowiem dopiero na dorobku, nasze życie gospodarcze znajduje się w powijakach, a jak wyglądamy w zestawieniu z innymi narodami świadczy stan oszczędności na 1 mieszkańca z r. 1935 (w przeliczeniu na złote): Polska 33 zł, Czechosłowacja 80 zł, Austria 150 zł, Niemcy 741, Belgia 1.884, Anglia 7.982 zł...

XII Tydzień Propagandy Trzeźwości
pod protektoratem J. Em. Ks. Kardynała Dr. A. Hlonda, Prymasa Polski 1—8 lutego 1938.

Jesteśmy dziś świadkami wyścigu zbrojeń i dążeń narodów europejskich do rozbudowy siły gospodarczej. Naród nasz znalazł się w położeniu szczególnie trudnym. Upokarzająca zależność od obcych i ubóstwo kapitałów własnych sprawia, że nie dorównujemy innym narodom. Nawet nie zdołaliśmy jeszcze odrobić olbrzymich zaległości z okresu niewoli. W tych warunkach trzeba nam skupić wszystkie siły, usuwać wszystko, co staje na przeszkodzie do odbudowy, prężności i potęgi gospodarczej.

Jedną z głównych przyczyn naszego niedorozwoju gospodarczego jest, obok kryzysu wszechświatowego, plaga społeczna alkoholizmu.

Uprzytomnijmy sobie przykry fakt, że **od czasu odzyskania niepodległości przepiliśmy 20 miliardów złotych.** Co zyskaliśmy w za-

mian? To, że za sztuczną przyjemność ogłuszenia swego krytycyzmu i głosu sumienia zdołaliśmy podciąć, a często zniszczyć dobrobyt i szczęście rodzin, zapełnić świat tłumem kretynów i przestępców, podkopać obyczajność i odporność na hasła materialistyczne, osłabić zdrowotność rasy, zahamować rozwój oświaty i kultury.

Alkohol — to symbol płytkiego użycia, symbol naszej staropolskiej lekkomyślności, wyrażającej się hasłem: „Zastaw się, a postaw się". Odrodzenie Polski wymaga wytworzenia nowego typu człowieka, którv potrafi żyć z ołówkiem w ręku i uporządkować swoje wydatki według kolejności ich znaczenia. Jest to warunkiem nieodzownym odbudowy zmysłu i cnoty oszczędności, bez której będziemy nadal kolonią zagranicznych potęg i sługami obcych — a skarby nieprzebrane naszej ziemi będą leżały niewyczerpane lub też stanowić będą źródło dochodu dla innych.

Czas ostatni zbudzić się do roztropnego i oszczędnego życia. Nie wiemy, kiedy nadejdzie chwila wielkiej próby, która rozstrzygnie, czy naród nasz jest zdolny do samodzielnego życia gospodarczego a tym samym także do niezależnego stanowiska mocarstwowego wśród państw Europy.

Do tego celu wiedzie zdecydowane zerwanie z alkoholizmem. Nie straci na tym Skarb Państwa, bo zasypanie tego zatrutego źródła może jedynie uzdrowić życie gospodarcze i społeczne. Tylko silny budżet domowy poszczególnych obywateli może dać podwalinę pod zdrowy budżet państwa całego.

Wzywamy wszystkich, którzy są świadomi swej współodpowiedzialności za przyszłość Narodu, by zbiorowym wysiłkiem zwalczali tę hańbę XX wieku, by śpieszyli w szeregi organizacji przeciwalkoholowych, by wyrzucili alkohol ze swego życia towarzyskiego a wprowadzili tak ważny dla zdrowia i tężyzny narodu „płynny owoc". Pamiętajmy, że każdy jest odpowiedzialny nie tylko za siebie, ale i za przykład, który daje swym najbliższym.

Do szeregu! Do walki o nową zamożną, potężną Polskę — w myśl hasła: Trzeźwość — warunkiem dobrobytu!

Zarząd główny Polskiej Ligi Przeciwalkoholowej. *Prof. Dr P. Gantkowski,* prezes. — *Prof. Dr Eug. Piasecki,* wiceprezes. — *Bensch Julian,* sekretarz generalny. — *X. Dr J. Ciemniewski,* Lwów. — *X. Kanonik Cząstka,* Rzeszów. — *Prof. Dr J. Dobrowolski.* — *T. Peretic.* — *Dr T. Frąckowiak.* — *X. Dyr. T. Gałdyński.* *Dr A. Niesiołowski.* — *X. Proboszcz St. Sprusiński,* Kamieńczyk nad Bugiem. — *A. Szczyrba,* Katowice. — *Dr T. Wejroch,* Łomża. — *T. Tomaszewski.*

Chwila jest przełomową! Dłużej już zwlekać nie wolno! Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej musi powstać i działać w każdej parafii!...

Podstępne kuszenie chrześcijan.

W Paryżu odbył się niedawno zjazd wybitniejszych kierowników komunizmu w Polsce, członków władz Komunistycznej Partii Polski. Na zjeździe tym postanowiono zastosować nową taktykę w stosunku do katolików i chrześcijan wogóle na terenie Rzeczypospolitej. Ta nowa taktyka ma polegać na mocniejszym wysunięciu hasła walki z „faszyzmem polskim", przy równoczesnym usiłowaniu wciągnięcia do „jednolitego frontu antyfaszystowskiego" robotników, chłopów, mieszczan, nauczycieli szkół powszechnych i średnich, oraz przedstawicieli wolnych zawodów, o poglądach nawet bardzo dalekich od komunizmu, przy czym agenci komunistyczni mają zwrócić specjalną uwagę na katolików i organizacje katolickie.

Ma być zorganizowana szeroka propaganda na rzecz współpracy z katolikami, w imię wspólnej walki rzekomo o poprawę losu mas pracujących i o wywalczenie „demokracji". Propaganda ta ma przekonywać lud polski, że „patronem ludu jest równie dobrze Jezus Chrystus, jak Lenin i Stalin"! Otwarta walka z religią w formie atakowania religii jako takiej, ma być przez komunistów czasowo zaniechana, natomiast ma być prowadzona pośrednio, przez walkę z organizacją Kościoła, a przede wszystkim z „klerem" czyli z duchowieństwem.

Wyrazem tej nowej taktyki komunistów w stosunku do chrześcijan jest m. i. bluźniercza odezwa Komunistycznej Partii rozrzucona na terenie Warszawy.

W odezwie tej znajdują się takie zdania:

„Prawdziwa idea Chrystusa, to idea komunistyczna".

„Kto uznaje Naukę Chrystusa, ten jest komunistą".

Każdy człowiek wierzący, po przeczytaniu takiej bluźnierczej odezwy oburza się na jej treść.

Opanujmy jednak słuszne oburzenie i postarajmy się rozważyć treść odezwy.

Oto Jezus Chrystus miał być... komunistą?!... Wiemy dobrze, że nauka Chrystusa buduje wszystko na duchu, na najlepszych stronach duszy ludzkiej, na wierze w Boga. Komunizm zaś odrzuca duszę, rzekomo jako „przesąd burżuazyjny", wierzy tylko w materię, krwawo tępi wiarę w Boga. Nauka Chrystusa i nauka komunizmu, to są dwa przeciwne bieguny, dwa przeciwne i nawzajem wykluczające się światopoglądy, między którymi może być tylko walka, a nigdy przymierze. Walka to śmiertelna, gdyż nie może być pokoju między światłem i ciemnością, między najwyższymi zasadami moralności i miłości, a zbrodnią i nienawiścią.

Chrystus Pan uczył i uczy, że człowiek nie może uciec przed cierpieniem, lecz niektóre rodzaje cierpienia może zmniejszyć, np. cierpienia wynikające z choroby, z niedostatku materialnego, z niesprawiedliwości społecznych i wskazywał dwa lekarstwa: 1) czynną

miłość bliźniego i 2) wzmożenie sił duchowych człowieka przez udoskonalenie się wewnętrzne i zdobywanie tą drogą odporności na cierpienia, umiejętności znoszenia cierpienia. Nagrodę i wieczną szczęśliwość obiecuje Chrystus Pan po naszej cielesnej śmierci w życiu wiecznym, w którym sądzone będą nasze czyny dobre i złe, popełnione na ziemi. Nadzieja tej nagrody winna nas krzepić za życia, pełnego trosk i smutków.

Komunizm zaś obiecuje stworzenie szczęśliwości tu na ziemi, środkami doczesnymi i materialnymi, w kolektywie komunistycznym. Jak taka „szczęśliwość" wygląda, widzimy na przykładzie nieszczęsnej Rosji.

Istotą chrześcijaństwa jest miłość. Istotą zaś komunizmu jest nienawiść („walka klas"). Dobitnie zaznaczył to nieżyjący już komisarz oświaty S. S. S. R., bolszewik Łunaczarskij, przemawiając publicznie w Moskwie: „My nienawidzimy chrześcijaństwa i chrześcijan. Oni głoszą miłość bliźniego i miłosierdzie, co jest przeciwne naszym zasadom. Chrześcijańska miłość jest przeszkodą, w rozwoju rewolucji. Precz z miłością bliźniego! My musimy nienawidzieć, gdyż tylko tą drogą możemy opanować świat". Istotnie, rzucić braci jednego narodu, przeciwko sobie, do wojny domowej, można tylko drogą szerzenia nienawiści. Ale co taka „nauka nienawiści", jaką jest komunizm, może mieć wspólnego z Chrystusem? Oczywiście — nic.

Wiedzą o tym dobrze kierownicy komunizmu i widząc własną bezsilność wobec siły wiary w duszach ludzkich, próbują podstępnie fałszować pojęcia o Chrystusie i starają się obłudnie poróżnić wiernych z Kościołem i z księżmi.

Zdemaskowana odezwa jest bardzo prymitywną próbą wypuszczania komunistycznych gazów trujących na umysły katolików i chrześcijan wogóle. Ale wiemy już o dalszych posunięciach, ostrożniejszych i bardziej perfidnych. Trzeba — aby spotkały się z jednolitym odporem wszystkich ludzi z pod Chrystusowego Znaku.

Katolickie Stowarzyszenie Mężów
LWÓW, ul. Łozińskiego 6, I p. ~ Telef. 297-55 ~ PKO nr. 506.347.

Odezwa Katolickiego Związku Mężów w Polsce do wszystkich Czcigodnych Księży Asystentów i Członków Katol. Stow. Mężów.

„Społeczeństwo ludzkie, takie, jakim je Bóg ustanowił, składa się z elementów nierównych, tak jak nierówne są członki ciała ludzkiego; zrównanie ich wszystkich jest rzeczą niemożliwą, i wyniknęłoby z tego zniszczenie społeczeństwa ludzkiego". *(Pius X, Motu proprio).*

W ubiegłym roku organizacja nasza przeżyła wielkie chwile na Jasnej Górze — u stóp Królowej Polskiej. Świat mężczyzn w Polsce złożył hołd najgłębszy Bogarodzicy-Dziewicy i wyraził swe serdeczne śluby pracy wytężonej dla królowania Chrystusowego w naszym kraju. Pielgrzymka ta wywarła na uczestnikach głębokie wrażenie. Nuncjusz Apostolski, Ks. Arcybiskup Cortesi uważa ją za niezwykle doniosły czyn apostolski za fakt dziejowy. Wielkie również i doniosłe złożyli mężczyźni śluby na Jasnej Górze. Spełnione całkowicie i sumiennie — niezawodnie przyśpieszą tak upragniony świt odrodzenia w naszej Ojczyźnie. Zachodzi potrzeba podtrzymywania tego ducha zapału i gorliwości, oraz serdecznego pragnienia czynu apostolskiego w masach mężczyzn.

Wyłania się konieczność pozyskiwania dla ideałów katolickich całych szeregów mężczyzn, pozostających poza naszą organizacją. Rolę tę i zadania tak niezmiernie doniosłe spełnić może pismo specjalnie przeznaczone dla szerokiego ogółu mężczyzn.

Pismo takie, które by mogło dotrzeć do każdego mężczyzny, które by było przez każdego zrozumiane i nie przerastało w prenumeracie jego możliwości finansowych.

Katolicki Związek Mężów w Warszawie postanowił spełnić ten czyn — naprawdę apostolski — przez wydanie taniego, a interesującego miesięcznika dla mężczyzn-katolików w całej Polsce pt. *„Przebojem"*. Pozyskał już do współpracy wielu wybitnych społeczników i publicystów.

Ponieważ pismo *„Przebojem"* obliczone jest na masowe rozpowszechnianie — dlatego Katolicki Związek Mężów ustala bardzo niską prenumeratę, która rocznie od egzemplarza wynosić będzie 1 zł, a jeśli Oddział K. S. M. lub parafia zaabonuje przynajmniej 10 egzemplarzy — to wtedy prenumerata roczna wynosić będzie 50 gr za jeden egzemplarz.

By można tak tanio wydawać pismo — muszą być koniecznie spełnione dwa warunki:

a) Prenumeratę należy koniecznie wpłacać z góry — tzn. kto do dnia 31 stycznia br. wpłaci przynajmniej półroczną prenumeratę — będzie otrzymywał pismo, którego pierwszy numer ukazał się z początkiem stycznia 1938 r.

b) W związku z powyższą odezwą zachęcamy gorąco wszystkich naszych członków oraz sympatyków Stowarzyszenia do zaprenumerowania niniejszego pożytecznego czasopisma *„Przebojem"*.

2. **Program pracy na luty.**

Dla kierownictw:

a) Zaznajomić się dokładnie z rozdziałem podręcznika organizacyjnego, t. II (Zebranie ogólne Oddziału).

b) Obmyśleć program zebrania propagandowego dla niećzłonków.

c) Wysłać do K. S. M. we Lwowie na czas sprawozdanie, dokładny spis członków Oddziału, budżet oraz program pracy na rok 1938.

Dla zebrań plenarnych:

a) Przeprowadzić kwadrans ewangeliczny według czasopisma „Na Wyżyny".

b) Zaznajomić się dokładnie z deklaracją „Rady Społecznej" przy Prymasie Polski w sprawie stanu gospodarczo-społecznego wsi polskiej. (Zob. „Głos Akcji Katolickiej" styczeń 1938. Str. 3—6).

c) Obmyśleć sposoby rozprowadzania deklaracji w sprawie dobrowolnych ofiar świeckich na rzecz Akcji Katolickiej we Lwowie.

3. **Rekolekcje zamknięte.**

W wielkim poście Zarząd K. S. M. we Lwowie postara się o urządzenie kilku serii rekolekcji zamkniętych dla członków naszych Oddziałów.

Rekolekcje odbędą się już to we Lwowie, już to na prowincji. Bliższe wiadomości podamy w następnym numerze Głosu A. K. lub ewentualnie osobnym pismem. Zachęcamy przeto wszystkich członków naszych Oddziałów a przede wszystkim członków kierownictw Oddziału do zastanowienia się już dziś nad zdobyciem funduszów potrzebnych.

Dla orientacji podajemy w przybliżeniu ceny we Lwowie, 13 zł, a na prowincji 6 zł 50 gr. Ceną tą objęte są wszystkie opłaty za mieszkanie i utrzymanie w czasie rekolekcji.

4. **Kursy dla Kierownictw Oddziałów.**

Dnia 5 lutego odbędzie się kurs w Kołomyji dla kierownictw Oddziałów: Kołomyja, Zabłotów, Śniatyn, Peczeniżyn, Pistyń, Delatyn, Jaremcze, Święty Józef, Dżurków, Obertyn.

Dnia 12 lutego odbędzie się kurs w Konkolnikach dla kierownictw Oddziałów: Konkolniki, Meducha, Horożanka, Skomorochy Stare, Lipica Dolna.

Dnia 19 lutego odbędzie się kurs w Busku dla kierownictw Oddziałów: Busk, Adamy, Toporów, Olesko, Kutkorz, Milatyn-Nowy. W kursie zechcą wziąć udział wszyscy członkowie kierownictw Oddziałów i ich zastępcy. Dokładny zaś program kursu, oraz odprawy Prezesów, otrzymają zainteresowane Oddziały w osobnym piśmie po uzgodnieniu dotyczących kwestii z miejscowymi czynnikami.

5. **Odprawy Prezesów.**

Dnia 27.II odbędzie się w Rawie Ruskiej odprawa Prezesów Oddziałów, z Rawy Ruskiej, Magierowa, Potylicza, Brusna Nowego, Narola i Lipska.

6. **Wizytacje Oddziałów w miesiącu lutym.**

Dnia 6 lutego odbędą się wizytacje Oddziałów: w Bednarówce, w Śniatynie, 13.II w Kotowie, Jezupolu, 20.II w Toporowie, Adamach, 27.II w Rawie Ruskiej, 28.II w Potyliczu.

Bliższy termin przyjazdu delegatów podamy osobnym pismem.

7. **Kronika.**

a) Dnia 13 listopada 1937 r. zrezygnował ze stanowiska Prezesa Okręgu lwowskiego K. S. M. p. Edmund Unolt. Zarząd przyjął tę rezygnację i wyraził równocześnie p. Unoltowi serdeczne podziękowanie za dotychczasową tak owocną działalność.

b) Dnia 4 listopada zmarł Prezes Oddziału K. S. M. w Prosowcach parafia Toki śp. Karol Hetmaniuk. Duszę tego gorliwego pracownika naszego Stowarzyszenia polecamy gorącym modlitwom członków.

c) W miesiącu grudniu Prezes K. S. M. p. Nowakowski lustrował Oddział: w Wyżnianach, Zamarstynowie, oraz wygłosił wykład o Akcji Katolickiej w Rzęśnie Polskiej.

Ks. Sekr. K. Gumol lustrował Oddziały:

w Kamionce Strum. i Żurawnie, oraz wygłosił wykłady w Kamionce Strumiłowej, oraz na kursie Akcji Katolickiej dla Sióstr Zakonnych we Lwowie.

Zastępca Sekr. Generalnego, p. Piotr Trojnar lustrował Oddziały w Dźwiniaczce n/Dn., Mielnicy, Czortkowie, Słobódce Dżuryńskiej.

Hasło dla Akcji Katolickiej na r. 1938:

Katolickie zasady społeczne podstawą socjalnej przebudowy świata!

Zlot Okręgu Lwowskiego KSM. we Lwowie.

Dnia 27 i 28 listopada 1937 odbył się Zlot Okręgu Lwowskiego KSM. Zlot rozpoczął się w sobotę uroczystym nabożeństwem w kościele św. Mikołaja, które odprawił Ks. Sekretarz Generalny K. Gumol. Po nabożeństwie zebrały się Kierownictwa Oddziałów Lwowskich KSM. w sali parafialnej kościoła św. Mikołaja. W zastępstwie Prezesa Okręgu p. Unolta, który zrezygnował — objął przewodnictwo zebrania p. Wizytator Wojkowski, Prezes P. A. K. parafii św. Mikołaja. Po krótkim zagajeniu i powitaniu obecnych oddał przewodniczący głos Prezesowi KSM. p. J. T. Nowakowskiemu, który wygłosił referat na temat „Zadania i obowiązki Kierownictw KSM.". Ożywiona dyskusja w której zabierali głos Pp. Prezes Langie, Ks. Sekr. Gumol, dr Stencel, płk. Orski, dyr. Radomski, Prezes Lang, p. Nowosad, referent p. Nowakowski i inni, zaświadczyła o zrozumieniu ważności zadań kierowników naszych Lwowskich Oddziałów.

W niedzielę 28. XI. 1937 o godz. 9-tej odbyła się uroczysta Msza św. w kościele św. Marii Magdaleny, celebrowana przez Gen. Sekr. Ks. K. Gumola, który przemówił od Ołtarza do zebranych mężów na temat konieczności wyrabiania wewnętrznego członków KSM. a przede wszystkim utrzymania jak najściślejszej łączności z Jezusem Eucharystycznym.

Podczas Mszy św. przystąpili wszyscy uczestnicy zjazdu do Komunii świętej. Po nabożeństwie i wspólnym śniadaniu w lokalach pięknego domu parafii św. M. Magdaleny, odbyło się plenarne zebranie członków Lwowskich Oddziałów KSM. Po wspólnej modlitwie i zagajeniu zebrania, przez p. Wizytatora Wojkowskiego, zabrał głos JE. Ks. Biskup Dr Baziak i w długim wyczerpującym przemówieniu, podkreślił cechy, jakimi muszą się odznaczać członkowie KSM.: wysoki idealizm, charakter ofensywny, gorliwość apostolska, oraz ten fakt, że A. K. jest akcją powszechną, do której powinni należeć wszyscy mężowie katoliccy miasta Lwowa, bez względu na swe przekonania polityczne i społeczne. KSM. ma za zadanie wyrobić mężów dzielnych, dobrych katolików o charakterach silnych, ludzi bojowych, walczących o lepszą świetlaną przyszłość naszej kochanej Ojczyzny pod względem duchowym, społecznym i gospodarczym. Walka ta wymaga ducha ofiary idealizmu i zaparcia się siebie samego. Życzeniami pomyślnego rozwoju w gorliwej pracy apostolskiej, zakończył swe przemówienie JE. Ks. Biskup, a huczne burzliwe oklaski były najlepszym dowodem, że słowa te wywarły na słuchaczach duże wrażenie.

Po przemówieniu JE. Ks. Biskupa zabrał głos Prezes KSM. p. J. T. Nowakowski, podkreślając doniosłość naszej organizacji w życiu Kościoła i Narodu naszego, następnie nawiązując do znaku Krzyża i Orła, które widnieją na odznace KSM. uzasadnił obowiązek wszystkich mężczyzn katolików Polaków należenia do naszej organizacji, jako jedynej najpoważniejszej i najskuteczniejszej w pracy dla dobra Kościoła, Narodu i potęgi Państwa Polskiego. Przemówienie swoje zakończył Prezes nawiązaniem do bohaterskiej obrony Lwowa, by tak jak Orlęta Lwowskie przez swój bohaterski czyn obrony Lwowa dali przykład ofiarnego życia i pracy dla dobra Ojczyzny i kochanego Lwowa, by także Oddziały Lwowskie KSM. były wzorem i przykładem bezinteresownej i ofiarnej pracy dla Kościoła, Ojczyzny i naszej Organizacji.

Następnie Ks. Sekr. Gumol wygłosił referat na temat: „Jak mamy realizować hasło Episkopatu Polskiego na rok 1937/38: Katolickie zasady społeczne podstawą socjalnej przebudowy świata na terenie miasta Lwowa". Referat ten podamy osobno w najbliższym numerze Głosu. Po referacie wywiązała się długa, bo półtora godziny trwająca dyskusja, w której zabierali głos prof. dr Grabski (na temat chrześcijańskiego Państwa Polskiego), inż. Bronarski, Wiceprezes Dr Schmidt, p. Maślanka, Ks. Sekr. Fedorowicz (na temat zadań Związku

„Caritas"), p. Srokowska i inni. Po uchwaleniu rezolucji, które podamy w następnym numerze, przewodniczący p. Wizytator Wojkowski podziękował serdecznie, przede wszystkim JE. Ks. Biskupowi Dr Baziakowi za udział w zebraniu oraz łaskawe wygłoszenie gorącego przemówienia, nadto członkom Sodalicji męskiej i wszystkim uczestnikom za udział w zebraniu. Modlitwą zakończono zebranie.

Katolickie Stowarzyszenie Kobiet

LWÓW, ul. Fredry 3, I p. ~ Telef. 251-66 ~ PKO nr. 505-572

Nasz sztandar.

Powyżej zamieszczamy wizerunek naszego sztandaru. Strona z odznaką haftowana jest na żółtym materiale — strona z Matką Boską na białym. Zachęcamy Oddziały, by tam, gdzie to jest możliwe, same członkinie haftowały sztandar. Można go zrobić także na płótnie. Oddziałom, które będą same haftowały sztandar, przyślemy za opłatą zł 15 szczegółowy wzór naturalnej wielkości, na kalce,

do odbicia na materiale oraz mały kolorowany obraz sztandaru. Przypominamy, że tylko te Oddziały mogą sobie sprawić sztandar,

które na to otrzymają zgodę Zarządu Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet.

O czym pamiętać należy w lutym.

1. Z początkiem lutego odbywa się w całej Polsce tzw. „Tydzień Trzeźwości". Zajmijmy się tą sprawą. Niech Kierownictwa Oddziałów dołożą starań, by uświadomić członkinie o szkodliwości wódki i innych napojów alkoholowych. Przeczytajmy z dzisiejszego numeru Głosu A. K. z działu Instytutu artykuł umieszczony na str. 37 i n. pod tytułem: „Atak na sprzymierzeńców" i „Odezwa".

2. Dnia 6 lutego przypada XVI rocznica wyboru Ojca św. Piusa XI, zaś 12 lutego rocznica koronacji. Pamiętajmy o tych datach i albo pomóżmy Zarządowi P. A. K. zorganizować odpowiednią uroczystość — albo ją same organizujmy, o ile nie ma Zarządu P. A. K.

3. W lutym czas już pomyśleć o naszym święcie organizacyjnym. Przypada ono 25 marca. Jeżeli chcemy uroczyście je przygotować, to już teraz należy się nad tym zastanowić. Z okazji naszego święta organizacyjnego następuje również przyjęcie nowych członkiń, tych mianowicie, które jako kandydatki przynajmniej dwa miesiące należały do Oddziału. Przed przyjęciem na członka należy kandydatkę dokładnie zapoznać z naszą organizacją, ze statutem,

z ideą i celami A. K. Tam gdzie to możliwe należy urządzić kilka pogadanek przygotowawczych dla kandydatek.

4. Do 15 lutego należy odesłać do KSK (Lwów, ul. Fredry 3) kwestionariusz sprawozdawczy. Niestety musimy stwierdzić, na podstawie już nadesłanych kwestionariuszy, że nie wszystkie Oddziały dostatecznie przejęły się naszymi uwagami o pisaniu sprawozdań, które podałyśmy w sierpniu 1937 r.

5. Po dokonaniu wyboru nowego Kierownictwa należy w przeciągu 2 tygodni zawiadomić o tym swoje Starostwo powiatowe. Pismo do Starostwa należy wysłać według następującego wzoru:

Katolickie Stow. Kobiet — Wolne od opłaty stemplowej
Archidiecezja lwowska — na mocy art. 144 pkt. l. u. o. s.
Oddział . . . . .
L. dz. . . . . . .
Dot. zmiany Kierownictwa — dnia . . . . 19 . . . .

Do
Starostwa Powiatowego
w . . . . . .

Stosownie do art. 41 ustęp 3 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27. X. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94/32 poz. 808 oraz § 2 ustęp 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28. I. 1934 r. o stowarzyszeniach służących katolickim celom religijnym i wyznaniowym (Dz. U. R. P. Nr 9/34 poz. 72) donosimy uprzejmie, że w składzie osobowym Kierownictwa naszego Oddziału zaszły następujące zmiany:

1) p . . . . . . pełniąca obowiązki . . . . ustąpiła, a w jej miejsce wybrano p . . . . zamieszkałą w . . . . .

2) p . . . . . pełniąca obowiązki . . . . . ustąpiła, a w jej miejsce wybrano p. . . . . zamieszkałą w . . . . . .

3) p. . . . . . pełniąca obowiązki . . . . . ustąpiła, a w jej miejsce wybrano p . . . . zamieszkałą w . . . . .

Prosimy uprzejmie o potwierdzenie naszego zawiadomienia.

Podpis sekretarki — pieczęć Oddziału — podpis prezeski.

Zaznaczamy, że donosi się tylko o zmianie na stanowiskach Prezeski, sekretarki i skarbniczki, o wyborze zastępczyń i innych członkiń Kierownictwa nie trzeba zawiadamiać Starostwa.

Kopię tego zawiadomienia należy przechować w aktach Oddziału, jako dowód wypełnionego obowiązku, wymaganego przez prawo. Niewypełnienie tego obowiązku może narazić Oddział na grzywny do 500 zł.

Kronika.

Wkładkę zapłaciły następujące Oddziały K. S. K.

Brzozdowce 2.—, Wyżniany 3.—. Czyszki 3.20, Dublany 1.10, Święty Józef 3.—, Kowalówka 0.70, Lwów — par. św. Marcina 2.—, św. Antoniego 10.03, św. Elżbiety 37.78, św. M. Magdaleny 50.—, św. Wincentego a Paulo 16.48, Archikatedra 7.20, św. Andrzeja 9.38, św. Anny 3.50. Zamarstynów 9.—, Zniesienie 1.27, Lubaczów 3.45, Jazłowiec 2.20, Dźwiniaczka 3.—, Bełz 4.—, Zadwórze 2.— Winniki 6.22, Grzymałów 3.—, Lwów — par. św. M. Magdaleny 34.86, Chodorów 1.—, Ostrowczyk 2.50, Wyżniany 1.50, Przemyślany 2.46, Gródek Jagiell. 8.45, Podhajczyki 3.—. Podzameczek 1.50, Buczacz 9.92, Monasterzyska 9.85, Stanisławów 9.65, Podhajce 2.—, Skomorochy Stare 2.50.

Nowe Oddziały:

Peczeniżyn, prezeska Emilia Brygidowicz, zgłosz. do star. 10. XI. 1937.
Kuty, prez. Emilia Lisowska, zgłosz. do star. 23. XI. 1937.
Otynia, prez. Paulina Capi, zgłosz. do star. 25. XI. 1937.
Bieniawa, prez. Paulina Lasotowa, zgłosz. do star. 18. XII. 1937.
Nowosiółka Koropicka, prez. Maria Biernacka, zgł. do star. 18. XII.
Bekerów, prez. Anna Toni, zgłosz. do star. 18. XII. 1937.
Pistyń, prez. Jadwiga Jaworska, zgłosz. do star. 20. XII. 1937.
Nadwórna, prez. Helena Bidzińska, zgłosz. do star. 20. XII. 1937.

Z „Dnia Ofiary".

W dalszym ciągu ofiary nadesłały następujące Oddziały (wykaz poprzednio nadesłanych ofiar zamieściłyśmy w naszym VII. okólniku z 1937):

37 Największą kwotę pieniężną spośród wszystkich Oddziałów zebrał Oddział w Buczaczu, 38 Olesko, 39 Trembowla, 40 Sokal, 41 Dublany. 42 Nagorzanka, 43 Ks. Butra, 44 Kowalówka, 45 Wasylkowce, 46 Zamarstynów, 47 Lubaczów, 48 Dźwiniaczka, 49 Bełz, 50 Zadwórze, 51 Rzęsna Polska, 52 Skałat, 53 Sołotwina, 54 Żółkiew. 55 Grzymałów, 56 Wyżniany, 57 Podzameczek.

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MŁODZIEŻY MĘSK.
LWÓW UL. FREDRY 3 TELEFON 247-58 KONTO P.K.O. 508.258

Nasz program na rok 1938.

Ułożenie programu pracy, dla poszczególnych Oddziałów, sprawia czasami wiele trudności. By Kierownictwom tę pracę ułatwić, podaliśmy w Okólniku L. 1/38. odpowiednie wskazówki.

Obecnie pragniemy jeszcze tą tak ważną sprawą się zająć i dorzucić kilka uwag, które Kierownictwa w przeprowadzaniu programu lepiej zorientują.

Dobrze opracowany program — to wielkie ułatwienie w pracy. Naturalnie mówimy o programie dostosowanym do zainteresowań i poziomu członków, oraz do środowiska.

Jak z tego wynika, Oddziały będą posiadały różne programy swoje, gdyż inne potrzeby będzie miała wieś, inne miasteczko, a jeszcze inne większe miasta. Ale nie tylko potrzeby będą różne, lecz i poziom naszych członków będzie wymagał zastosowania różnych sposobów w przeprowadzeniu programu.

Opracowując program musimy sobie przed tym dokładnie zdać sprawę jakim jest nasze środowisko, pod względem religijnym, moralnym, oświatowym, gospodarczym itp. Następne pytanie postawimy sobie — jakim chcemy widzieć nasze środowisko? I w końcu zastanowimy się co możemy zrobić, by to nasze środowisko stało się doskonalszym. To samo musimy uczynić odnośnie naszych druhów. A jeśli tak postąpimy to program nasz będziemy mogli łatwiej realizować (przeprowadzić), gdyż przez zainteresowania druhów łatwiej możemy na-

wiązać z nimi łączność, a znając ich poziom umysłowy będziemy się starać tak pewne sprawy przedstawić, aby były dla nich zrozumiałe.

Wreszcie zaznaczyć musimy jeszcze i tę zasadę, od której zależy wykonanie programu — program musi tak być opracowany, by wszyscy członkowie Oddziału byli jego realizatorami. Taki Oddział, w którym wszyscy członkowie będą czynni — stanie się dobrym ośrodkiem naszej pracy. A stanie się to wtedy, gdy w opracowaniu programu wezmą udział wszyscy druhowie, gdy tym programem zostaną zainteresowani. Program stanie się własnością wszystkich i wszyscy będą zobowiązani go wykonywać.

Program danego Oddziału dla wyrównania poziomu naszych członków w całej Polsce musi uwzględniać pewne wytyczne podane przez Związek i KSMM.

Wytycznymi dla całej organizacji na rok 1938 jest ukończenie *pierwszej książki KZMM,* poznanie *hasła N. Episkopatu* i należyte przygotowanie na *Zlot-pielgrzymkę.* Dla naszej Archidiecezji poza wymienionymi sprawami dla całej naszej organizacji, w dalszym ciągu zwrócimy baczną uwagę na wyszkolenie odpowiednich druhów dla pracy w Oddziałach, podniesienie sprawności organizacyjnej Oddziałów, oraz pogłębienie życia religijnego i narodowego.

Przypominamy, że myślą przewodnią programu każdego Oddziału jest hasło „Budujmy Polskę Chrystusową" i świadomość, że każdy nasz Oddział, — to twierdza ducha i kultury polskiej.

Czym jest Kierownictwo dla Oddziału?

Każdy na to pytanie, czym jest Kierownictwo dla Oddziału odpowie — że jest władzą organizacyjną, że jest odpowiedzialne za to wszystko, co się w Oddziele dzieje pod względem wychowawczym, ideowym, religijnym, gospodarczym itp. Statut nasz określa co Kierownictwo ma robić i z ilu członków się składa. My od siebie dodamy, że jakie Kierownictwo — taki Oddział. Jaki prezes — takie Kierownictwo. Bez inicjatywy prezes, to śpiące Kierownictwo, to ledwie dyszący Oddział. Tu na kresach, każdy Oddział musi być czynnym, interesującym się wszelkimi przejawami życia katolickiego i polskiego, to kuźnia silnych charakterów, świadomych i czynnych Katolików-Polaków. Pamiętajmy, że mamy rozbudzić u naszych członków dążenia jak najlepsze, mamy z nich zrobić dobrych synów Kościoła i pożytecznych obywateli Państwa, mamy przygotować do apostołowania. Mamy im wskazać drogę, na której znajdą zadowolenie, a Kościół i Polska swoją ostoję.

Jak z tego widzimy, Kierownictwo jest czymś więcej niż władzą organizacyjną, jest jeszcze ośrodkiem wychowawczym i kształceniowym. Ośrodkiem, który działa nie tylko poleceniami, lecz przede wszystkim przykładem.

A pracy jest bardzo wiele. Rozbudzić i pogłębić życie religijne, poznać katolickie zasady społeczne, poznać życie narodu polskiego, przez zaznajomienie się z historią, literaturą i geografią Polski, podnieść życie gospodarcze i kulturalne naszych wsi i miast. Ulepszyć nasze gospodarstwa, rozwinąć handel i przemysł, przeprowadzić walkę z analfabetyzmem i alkoholizmem, tak wiele odcinków pracy na nas czeka.

Dlatego też Kierownictwa muszą być odpowiednio do tych zadań przygotowane. Szkolenie Kierownictw winno się odbywać dwiema drogami. Pierwsza najłatwiejsza — to korzystanie z wszystkich kursów organizowanych przez KSMM, lub przez instytucje takie jak OTR, LOPP., Stowarzyszenia kupieckie itp., druga to samokształcenie i samowychowanie.

Ośrodkiem samokształceniowym i samowychowawczym będzie Kółko wychowawcze, do którego wejdą członkowie Kierownictwa, zastępowi i kierownicy poszczególnych kółek. W takim kółku będzie miejsce na kształcenie się druhów, którzy kierują pracą w Oddziele. W kółku tym zaznajomią się ze sposobami pracy w Oddziele, omówią i przedyskutują ważne sprawy dla Oddziału, zdobędą odpowiedni materiał do prowadzenia pracy organizacyjnej. Kółko wychowawcze pierwsze przepracuje *Pierwszą Książkę* i *Wskazówki metodyczne do Pierwszej Książki,* oraz przeprowadzi próbę dla swych członków.

Pomocą w przeprowadzeniu programu Kółka wychowawczego będą następujące broszury F. Żurowskiej pt. „Kółka wychowawcze" i „Pogadanki ankietowe", oraz artykuły w „Kierowniku" i „Głosie Akcji Katolickiej". W Głosie A. K. będziemy się starać dawać odpowiednie wskazówki dla Kółek wychowawczych.

O współpracę w Kółku wychowawczym należy poprosić Ks. Asystenta, lub odpowiednią osobę, która będzie mogła służyć swoją pomocą.

Kierownictwo, które nad sobą będzie pracować, stanie się prawdziwym ośrodkiem pracy w Oddziele, będzie mogło skuteczniej kierować pracą i napewno sprosta swojemu tak odpowiedzialnemu obowiązkowi służenia dobrze Bogu i Polsce.

(Jeśli, jest taki Oddział, który ma tak zorganizowaną pracę prosimy o podanie nam swoich doświadczeń).

Pierwszy Konkurs Sprawności Organizacyjnej.

Zarząd KSMM dla używotnienia pracy w Oddziałach, dla pogłębienia treści naszych zajęć organizuje Pierwszy konkurs sprawności organizacyjnej.

Czas trwania konkursu od chwili ogłoszenia do 15.XII. 1938.

Za odpowiednie wykonanie pracy Oddział będzie otrzymywać odpowiednią ilość punktów. Za wytrwałość w konkursie Zarząd ustanawia dla 10 Oddziałów nagrody.

Raz na kwartał Kierownictwa Oddziałów przesyłają sprawozdanie, a to pierwsze do dnia 1.IV, drugie do 1.VII, trzecie 1.X i ostatnie 15.XII. Po dwu kwartałach Zarząd KSMM poda uzyskaną ilość punktów dla zorientowania się.

Oddział otrzymuje punkty za przeprowadzone następujące organizacyjne i programowe prace:

1. Za kwartalną Komunię św. całego Oddziału punktów . . 5
2. „ przysłanie w terminie do dnia 31 stycznia sprawozdania rocznego 1
3. „ wpłacenie składki za rok 1938 do dnia 1. IV. . . . 2
4. „ odpowiedź punktualną na każde zapytanie KSMM . . 1
5. „ przysłanie sprawozdania kwartalnego (w terminie) . . 1
6. „ udział w kursach okręgowych (trzydniowy) za każd. druha 1
7. „ udział w kursach dłuższych niż 6 dni za każdego druha 2
8. „ udział w kursie miesięcznym, za każdego druha . . . 3
9. „ udział w Zjeździe delegowanych za każdego druha . . 1
10. „ udział w Zlocie-Pielgrzymce za każdego druha . . . 2
11. „ każdego druha po przyrzeczeniu organizacyjnym (ukończona I-szego stopnia próba) 1
12. „ zorganizowanie i przeprowadzenie zespołu przysposobienia rolniczego 4
13. „ przeprowadzenie konkursu dobrego czytania książki . . 4
14. „ czynne Kółko abstynenckie 4
15. „ zorganizowanie innego czynnego Kółka 4
16. „ każde posiedzenie Kierownictwa 1
17. „ każdą zbiórkę zastępu 1
18. „ każde zebranie ogólne 1
19. „ każdą zdobytą w roku 1938 odznakę POS i OS . . . 2
20. „ prenumeratę Kierownika 1 egz. 1
21. „ prenumeratę Przyjaciela Młodzieży za każdy egz. . . . 1
22. „ prenumeratę Głosu Akcji Katolickiej za każdy egz. . . 1
23. „ przeprowadzenie kursu Staszica 4
24. „ każdą wycieczkę 1
25. „ pozyskanie jednego prenumeratora Gazety Niedzielnej . . 1

Program konkursu jest tak opracowany, że nawet najsłabszy Oddział może uzyskać dobre miejsce w punktacji. Zwycięstwo odniosą te Oddziały, które wykażą się karnością, punktualnością i wytrwałością. Zaznaczamy, że punktować będziemy wszystkie Oddziały. Pewne punkty zostaną ujęte procentowo.

Dalsze wskazania odnośnie konkursu znajdą Kierownictwa w Okólnikach KSMM i następnych nr. Głosu A. K.

Każdy Oddział winien starać się otrzymać jak największą ilość punktów, przez wykonywanie solidne swoich obowiązków organizacyjnych.

Walka z alkoholizmem.

Miesiąc luty organizacje abstynenckie przeznaczają na silniejszą propagandę walki z alkoholizmem. — Nasza organizacja w tej walce odgrywa również wielką rolę. Liczne Oddziały mają już

dobrze zorganizowane Kółka Abstynenckie, które starają się działać uświadamiająco na swoje otoczenie.

Obowiązek walki na tym odcinku nakłada na nas ósme hasło KZMM.

„Dbaj o zdrowie, uprawiaj ćwiczenia fizyczne, nie używaj napojów alkoholowych".

Kierownictwa Oddziałów winny w miesiącu lutym wykonać następujące prace odnośnie walki z pijaństwem:

a) Zorganizować Kółko Abstynenckie. Zadaniem Kółka będzie szerzenie zasad abstynenckich w Oddziele i wśród najszerszego otoczenia. Członkowie Kółka winni najpierw sami dokładnie zapoznać się z materiałami odnoszącymi się do walki z alkoholem. (Literatura, obrazy, tablice itp.). — Poznać muszą jakie straszne następstwa sprowadza na człowieka i naród alkohol, w jaką nędzę wpędza jednostkę, a przez to i społeczeństwo.

Wskazania do prowadzenia Kółka Abstynenckiego można znaleźć w broszurze pt. „Kółko Abstynenckie" — do nabycia w naszej Składnicy.

Zorganizowane Kółko powinno pracować przez cały rok, nie tylko w miesiącu lutym.

b) Zorganizować dla całego Oddziału zebranie ogólne poświęcone alkoholizmowi. Z okólnikiem L. 2/38 zostanie wysłany referat na ten temat. Cena referatu wynosi 5 gr, kwotę tę doliczymy do składek dla KSMM.

Zarząd KSMM będzie się starał również dostarczyć specjalny nr. „Przyjaciela Trzeźwości" w cenie 5 gr. — Pozatem należy wykorzystać materiały z Kierownika, Przyjaciela Młodzieży i Głosu A. K.

Ufamy, że Kierownictwa w zrozumieniu ważności dla życia polskiego — walki z tym strasznym wrogiem, gorliwie z całym zapałem młodych sił przeprowadzą akcję skuteczną i na tym odcinku naszego apostolstwa.

O wynikach, prosimy nas poinformować.

Nasza prasa.

Potęgą naszą może być nasza prasa organizacyjna, lecz pod jednym warunkiem, że będzie docierała do wszystkich Oddziałów i do każdego członka.

Im więcej egzemplarzy będziemy prenumerować, tym czasopisma będą tańsze.

Dlatego przypominamy obowiązek prenumerowania przynajmniej po 1 egz. na Oddział „Kierownika" i „Głosu A. K." (Czeki rozrachunkowe na Głos A. K. wysłaliśmy z Okólnikiem L. 1/38), oraz „Przyjaciela Młodzieży" przynajmiej 1 egz. na zastęp.

Pisma należy nietylko prenumerować i czytać, lecz z nimi pozostawać w ciągłej łączności, przez informowanie o życiu Oddziału. Czynić to winien gazeciarz, który po odbyciu jakiejś

imprezy natychmiast napisze do KSMM, lub wprost do odpowiedniej Redakcji.

Również nie możemy zapomnieć i o piśmie przeznaczonym dla rodzin katolickich — Gazecie Niedzielnej, winniśmy jej zjednać jak najwięcej prenumeratorów.

Przysposobienie rolnicze.

Górą Skałat! — Podajemy wyniki z przeprowadzonych konkursów z terenu Województwa Tarnopolskiego.

Powiat	Zesp.	Uczni	Powiat	Zesp.	Uczni
Buczacz	2	18	Czortków	7	54
Kopyczyńce . . .	5	38	Przemyślany . .	4	35
Radziechów . . .	2	16	Skałat	21	177
Tarnopol	5	37	Trembowla	11	89
Zbaraż	6	42	Zborów	9	67
Złoczów . . .	10	83			

Razem zespołów na terenie Województwa — 82, z 656 konkursistami.

Dane te obejmują Oddziały męskie i żeńskie. W tym Województwie jesteśmy na II-gim miejscu. Największą ilość zespołów bo 21 z 177 uczniami, zorganizował Okręg Skałacki. Wyniki z innych województw podamy w następnym Głosie A. K.

Audycje radiowe.

Zawiadamiamy Kierownictwa, iż w okresie zimowym Polskie Radio nadaje co czwartku w godzinach 18.35—19, audycję dla młodzieży wiejskiej. Kierownictwa winny tymi audycjami zainteresować młodzież, a zwłaszcza tę, która bierze udział w przysposobieniu rolniczym.

Audycyj tych powinno słuchać jak najwięcej naszych druhów w celu kształcenia się, oraz w celu ulepszania samych audycji.

A w jakiż sposób możemy wpłynąć na wartość audycji? — Przez kierowania do Polskiego Radia uwag i projektów. — Jest nas wielka gromada, coraz więcej naszych ognisk zaopatruje się w głośniki radiowe. Musimy więc dążyć do tego, by nasz

głos, głos młodzieży KSM rozchodził się na fali radiowej po całej Polsce. Zamało się jeszcze o nas mówi, czasem nawet pomija milczeniem, dlatego też dawajmy znać, że pracujemy, że słuchamy radia, że dążymy do ulepszenia słuchowisk.

Wszelkie uwagi i prośby należy kierować pod adresem: Polskie Radio — Warszawa.

Przodownicy p. r. zajmijcie się tą sprawą!

Zlot — Pielgrzymka — Częstochowa...

Zlot — Pielgrzymka odbędzie się w Częstochowie w dniach 17 i 18 września 1938.

Kierownictwa Oddziałów winny już organizować propagandę za Zlotem.

H a s ł o n a Z l o t! powinno rozbrzmiewać się we wszystkich Oddziałach, na wszystkich zebraniach.

Na Zlocie winno się znaleść jak najwięcej druhów.

Zlot będzie hołdem dla Matki Bożej naszej Królowej, będzie wyrazem naszej mocnej Wiary, przywiązania do Kościoła i umiłowania Polski — w dniu hołdu w s z y s c y powinniśmy się znaleść u stóp Jasnej Góry.

Zlot będzie wielką manifestacją potęgi naszej organizacji — w s z y s c y winniśmy się znaleść w karnych szeregach.

Czyście już pomyśleli o Komitetach zlotowych, oraz przygotowywali program przygotowań do Zlotu?

a) Należy już obecnie ustalić liczbę ilu pojedzie,

b) zastanowić się nad zebraniem odpowiednich funduszów na ten cel. Kierownictwo Oddziału winno na każdym zebraniu nawoływać druhów do oszczędzania osobistego. Mamy przed sobą jeszcze 9 miesięcy, jeżeli każdy druh zaoszczędzi t y l k o 1 zł, to już nie wiele będzie brakowało, by mógł sobie pokryć koszta podróży. Akcję oszczędzania zacząć natychmiast.

c) odpowiednio przygotować druhów do Zlotu, przez wyszkolenie, (ukończenie Pierwszej Książki KZMM) i umundurowanie.

Poza tym Kierownictwa winny pilnie czytać wszystko to co odnosi się do Zlotu w naszych okólnikach, Głosie A. K., Kierowniku i Przyjacielu Młodzieży.

Kronika.

Nasze nowe Władze krajowe. J. Em. Ks. Prymas Hlond w imieniu Episkopatu zamianował dla Katolickiego Związku Młodzieży Męskiej Asystentem Ks. prałata Leopolda Biłkę, ponownie prezesem Druha E. Potworowskiego, dyrektorem Druha mgr. W. Gniazdowskiego.

Nowe Oddziały. Do pracy apostolskiej w szeregach naszej organizacji stanęła młodzież w miejscowościach: 1. Żelechowie w., 2. Toustem, 3. Uhrynowie ad Podhajce, 4. Nowosiółkach koropieckich, 5. Haliczu, 6. Horyńcu. — Oddziały przyjmujemy do KSMM, a Kierownictwom życzymy owocnej pracy.

Miesięczny kurs im. Ks. Arcybiskupa Dr. Bolesława Twardowskiego. Miesięczny kurs ukończyli z wynikiem pomyślnym druhowie: 1. Bobyk Marian i 2. Hajtałowicz Józef z Pistynia, 3. Kubiakowski Jan z Skałatu, 4. Sroka Jan z Kaczanówki, 5. Kresta Józef z Tłustego, 6. Kosiorowski Jan i 7. Skotnicki Mieczysław z Monasterzysk, 8. Stein Jan z Daszawy, 9. Lisowicz Jan z Jaryczowa Starego, 10. Jacków Władysław z Rawy Ruskiej, 11. Leśniak Bronisław z Podkamienia ad Rohatyn, 12. Koblański Jan z Uhrynowa szlacheckiego, 13. Swaryczewski Henryk i 14. Krzywulicz Jan z Potoka Złotego, 15. Kempa Władysław z Czyszek, 16. Cichoń Józef z Czeremuszni, 17. Patkowski Rudolf z Kołomyi, 18. Sowiński Leopold z Żydatycz, 19. Podhajny Władysław z Łopatyna, 20. Uchmanowicz Franciszek z Kozowej, 21. Skoczny Antoni i 22. Bieniowski Józef z Dorofiówki, 23. Jankowy Józef z Klimkowiec, 24. Zbryk Adolf i 25. Wawryniuk Wacław z Skoryk, 26. Tokarczuk Antoni z Medyni i 27. Wnuk Władysław z Kobyłowłok — Mazur z Klimowiec wyjechał wcześniej.

Nagrody w konkursie dobrego czytania książki w postaci książek otrzymal:

1. Kresta Jan, 2. Swaryczewski Henryk, 3. Krzywulicz Jan, 4. Cichoń Józef, 5. Skoczny Antoni, 6. Bieniowski Józef, 7. Wnuk Władysław, 8. Kubiakowski Jan.

Za wzorowe prowadzenie dzienniczka: Koblański, Wnuk, oraz pamiątkowe nagrody: Jacków, Leśniak, Lisowicz, Kresta, Kosiorowski, Skotnicki, Sroka, Patkowski, Stein, Swaryczewski, Cichoń, Kempa, Bobyk, Hajtałowicz, Kubiakowski.

Wszyscy Druhowie złożyli organizacyjne przyrzeczenie w Bazylice Metropolitalnej u stóp Matki Bożej Łaskawej.

Kurs wizytowali J. E. Ks. Arcybiskup Dr Bolesław Twardowski i J. E. Ks. Biskup Dr Eugeniusz Baziak.

Nowy zastęp pracowników wchodzi w życie organizacyjne. Życzymy im obfitych łask bożych i owocnych wyników w pracy.

„Temu, który Sprawie służył".

W Zarządzie Katolickiego Związku Młodzieży Żeńskiej zaszły zmiany, a mianowicie Ks. Prałat Leopold Biłko ustąpił ze stanowiska Dyrektora K. Z. M. Ż., a równocześnie został powołany przez Najdostojniejszy Episkopat na stanowisko Asystenta Kościelnego Katolickiego Związku Młodzieży Męskiej.

Wobec wieloletniej pracy Czcigodnego Ks. Prałata Biłki

w naszej Organizacji, bo niemal od początków jej istnienia, odejście pracownika tej miary, jest dla nas zamknięciem jednego okresu w historii Organizacji. Spójrzmy na tę pracę.

Jaskrawo bije tu w oczy fakt, czym może być jednostka w danej zbiorowości. Na pozór jest tylko drobnym jej elementem, a w istocie staje się ogniskiem, skupiającym w sobie pragnienia i potrzeby zbiorowości, realizatorem i przewodnikiem, bez którego najsłuszniejsze idee pozostałyby fantazją.

Takim przewodnikiem był drogi wszystkim współpracownikom Ks. Prałat Leopold Biłko. Od lat 15 prowadzi agendy katolickich organizacyj młodzieżowych, a mianowicie S. M. P. męsk. i żeń., zaś od zorganizowania A. K. w Polsce, jest Dyrektorem KSMŻ i KSMM. W dźwiganiu tej budowy od fundamentów, jeden z najczynniejszych, pracuje dalej niestrudzenie, z rzadko spotykaną znajomością ludzi, wyczuciem potrzeb i poświęceniem — nad dalszym rozwojem organizacji. Każda sprawa młodzieżowa, każdy zjazd czy zlot, kurs czy konferencja, daje Ks. Dyrektorowi okazję do wystąpienia ze swą cenną inicjatywą, do znalezienia najwłaściwszej drogi w trudnych nieraz sytuacjach. Możnaby długo wymieniać wszystkie walory Ks. Dyrektora Biłki, zresztą dobrze znane tym, którzy w ciągu 15-letniej pracy mieli sposobność z Nim się zetknąć.

Pragnę tu zwrócić jednak uwagę na jeden tylko rys Postaci omawianej, na Ks. Prałata, jako pracownika Akcji Katolickiej. We wszystkich poczynaniach Jego bezsprzecznie górującą nutą jest chęć służenia Bożej sprawie. A nuta to tak silna i tak niczym innym nie zamącona, że jeżeli mowa o posiewie przez Ks. Prałata Biłkę rzuconym, to prócz ogromnego dorobku organizacyjnego wymienić trzeba przede wszystkim pozostawiony nam żywy przykład działacza katolickiego najwyższej klasy, u którego próżnoby szukać, choćby cienia motywów osobistych, lub zrealizowania zamierzeń organizacyjnych okrężnymi drogami.

Dla tych właśnie rzadkich walorów osobistych naszego byłego Zwierzchnika i dla tego stylu jaki w naszą pracę wnosił, tym dotkliwiej odczuwamy Jego ustąpienie, zwłaszcza, że przy ciągłym rozroście organizacji i licznym przypływie nowych sił oddziaływanie Jego na pracowników młodszych byłoby niezmiernie cenne.

W myśli staje mi żywo moment otwarcia Konferencji Programowej K. Z. M. dnia 2. X. 1935 w Poznaniu. Ks. Dyrektor, otwierając zebrania zwraca uwagę na jeden zasadniczy moment: „Cel nadprzyrodzony naszych organizacji". Słowa te głęboko wpadają w serca słuchaczy i odrazu obrady rozpoczynają się w tym dziwnym skupieniu i powadze, jaką daje świadomość doniosłości i charakteru naszej pracy. To tylko jeden szczegół, lecz jakże charakterystyczny dla całej działalności Ks. Dyrektora. A niezmiernie trudna to rzecz nigdy nie zapominać w rozgwarze

i tempie zajęć organizacyjnych i wśród przeciwności jakie dzień powszedni w pracy tej przynosi, o tym, że pracując dla Królestwa Bożego musimy dążyć do niego Chrystusowymi drogami. I może tu właśnie tajemnica tej niezmąconej nigdy i niczem, szczerej pogody i spokoju Ks. Dyrektora, które jednały Mu wszystkich i promieniowały wokoło.

Na nowej placówce życzymy Ks. Asystentowi stokrotnych plonów, a trudy Jego, niech Mu zjednają tak, jak i u nas ludzkie serca!

Helena Praschilówna, Prezeska KSMŻ.

W XVI rocznicę koronacji Ojca św. Piusa XI.

W styczniowym okólniku poleciłyśmy Oddziałom wziąć czynny udział w parafialnych uroczystościach, związanych z uczczeniem Ojca św. Piusa XI w XVI rocznicę Jego koronacji. Niezależnie od tego polecamy druhnom, aby w miesiącu lutym wysłuchały Mszy św., przystąpiły do spowiedzi i Komunii św. na intencję Ojca św., oraz ofiarowały Panu Bogu w tejże samej intencji, prócz modlitw także swe prace, przezwyciężenia i ofiary. Prośmy, by Bóg wszechmogący w długie, długie lata darzył Ojca św. zdrowiem i siłą, błogosławił dziełu Akcji Katolickiej, którego panujący nam Papież jest twórcą, aby rozwijało się, według woli Bożej i ogarniało swym zasięgiem wszystkie warstwy katolików, tworząc z nich zwycięską armię nieustraszonych wojowników o panowanie Chrystusa Króla na ziemi.

Projekt programu pracy
dla
Oddziałów Katolickiego Stow. Młodzieży żeńskiej na rok 1938.

Dział I. Religia, moralność i apostolstwo.

Pogłębianie wiedzy religijnej i ugruntowanie się w wierze św. katolickiej przez:

1) powtarzanie na zebraniach katechizmu,

2) kwadranse ewangeliczne,

3) omawianie w referatach i pogadankach hasła Episkopatu odnośnie nad sobą, jako przygotowanie do pracy w społeczeństwie,

4) wzbudzanie rannej intencji i praktykowanie wieczornego rachunku sumienia,

5) modlitwy o błogosławieństwo w pracy Akcji Katolickiej i za zmarłych członków,

6) wspólną Komunię św., przede wszystkim w Dzień Narodzenia N. P. M. tj. w dzień Święta Patronalnego druhen, w Święto Chrystusa Króla, w dzień Niepokalanego Poczęcia N. M. P.,

Bożego Narodzenia, po rekolekcjach wielkopostnych, w Zielone Święta i w święto Patrona parafii, którego żywot druhny znać powinny.

Zachęcamy, dla uczczenia Najświętszego Serca Pana Jezusa, do Komunii św. w pierwsze piątki, lub pierwsze niedziele każdego miesiąca.

7) Pracę w kółku religijnym,

8) udział w rekolekcjach parafialnych i zamkniętych,

9) Adorację Przenajświętrzego Sakramentu,

10) czytanie dzieł treści religijnej, które powinny być w każdej bibliotece Oddziału,

11) udział w religijnym życiu parafii, podług roku kościelnego (nabożeństwa, procesje, akademie),

12) współpracę z parafią przez ozdabianie kościoła i objęcie opieki nad bielizną kościelną,

13) kolportaż pism katolickich,

14) Apostolstwo idei religijnej przez odegranie sztuk religijnych.

Dział II-gi organizacyjny:

1) Znajomość statutu, a przede wszystkim art. 1, 2, 3, 4, 5, 12 i 13, ponadto w pierwszym rzędzie dla Kierownictwa art.: 23, 27, 28, 29, 31 i 32.

2) Znajomość Hymnu organizacyjnego (tekst i melodię).

3) Prowadzenie księgowości.

4) Przeszkolenie druhen i kandydatek w myśl „wytycznych" — przerobienie „Pierwszej książki KZMZ" oraz złożenia przyrzeczeń. Specjalna praca nad wyrobieniem i kształceniem kandydatek.

5) Udział jak najliczniejszy w kursach organizowanych przez Centralę archidiecezjalną K. S. M. Z.

6) Prenumerata pism organizacyjnych:

a) Głos A. K. Archidiecezji Lwowskiej

b) Kierownik,

c) Młoda Polka.

7) Czytanie, omawianie na posiedzeniach Kierownictwa i zebraniach ogólnych, okólników KSMŻ i realizowanie zawartych w nich wskazań i poleceń.

8) Wpłacanie wkładek do Centrali w wysokości 3 zł rocznie od Oddziału.

9) Przedłożenie sprawozdania rocznego Centrali KSMŻ. Lwów, Parafialnej Akcji Katolickiej względnie Przew. Ks. Proboszczowi i Okręgowi, o ile tenże istnieje.

10) Zgłoszenie do Centrali zespołów „przysposobienia rolniczego".

11) Przedłożenie Centrali protokołu Walnego Zebrania i zmian w Kierownictwie. To ostatnie podać także do wiadomości odnośnemu Starostwu powiatowemu do 14 dni od zaszłych zmian.

12) Nadesłanie do KSMŻ Lwów, w styczniu, imiennego wykazu członków zwyczajnych i nadzwyczajnych.

13) Udział w Zjeździe Delegowanych.

14) Ułożenie budżetu i staranie się o fundusze na zjazdy organizacyjne, kursy, rekolekcje zamknięte.

Dział III. oświatowy:

1) Rozbudzać zamiłowanie do kształcenia przez czytanie książek i z tym złączyć zakładanie przy Oddziałach bibljoteki, względnie korzystać z biblioteki PAK-u, lub bibliotek wędrownych zorganizowanych w ub. r. dla Oddziałów przez Zarząd KSMŻ Lwów, ul. Fredry 3.

2) Zachęcać do zawiązywania kółek oświatowych.

3) Starać się aby na każdym zebraniu ogólnym był referat. Tematy czerpać z Okólników KSMŻ, Kierownika, Młodej Polki i wybierać aktualne jak o komuniźmie, wiciach, obrona przed bezbożnictwem, o spółdzielczości i inne, ze szczególnym uwzględnieniem tych tematów, które wyjaśniają tegoroczne Hasło. Ponadto polecamy podręczniki Ks. Kozłowskiego, Ks. Lesiaka, Turnaua, Kl. J. „Społeczne zasady Ewangelii".

4) Brać udział w ankietach „Młodej Polki".

5) Brać udział w kursach ideowych, praktycznych i gospodarczych, organizowanych przez KSMŻ.

6) W miarę możności mieć własny chór.

7) Organizować przedstawienia i wieczornice wzorowo przygotowane.

Dział IV. Propaganda.

1) Pod koniec roku szkolnego organizować zebrania informacyjne dla młodzieży opuszczającej szkołę.

2) Zjednywać członków.

3) Zorganizować chociaż raz w roku zebranie z referatem i dyskusją dla druhen i ich rodziców.

Dział V. społeczny.

1) Urządzać uroczystości narodowe i państwowe.

2) Propagować między druhnami czynną miłość bliźniego.

3) Współpracować z organizacjami A. K.

4) Prowadzić międzyoddziałową korespondencję, celem wzajemnej wymiany myśli.

5) Zaznajomić się z ruchem spółdzielczym i zwiedzać zakłady spółdz.

Dział VI. Higiena.

1) Wykłady z higieny (patrz Pierwsza książka KSMŻ str. 117).

2) Nauka pływania.

3) Gimnastyka w Oddziele.

4) Udział delegatek w kursach w. f. organizowanych przez Centralę KSMŻ.

5) Gry ruchowe i tańce narodowe.

Dział VII. Przysposobienie rolnicze i wykształcenie zawodowe.

1) Młodzież wiejska KSMŻ obowiązkowo organizuje zespoły i bierze udział w konkursach „P. R.“.

2) Oddziały wysyłają członkinie na kursy przedkonkursowe organizowane przez Izby Rolnicze.

3) Mają biblioteczkę rolniczą.

4) Wszystkie Oddziały w miarę możności i potrzeb organizują kursy gospodarstwa domowego, kroju i szycia, gotowania i przetworów owocowych, a wiejskie ponadto kursy sadownictwa i ogrodnictwa, tam, gdzie warunki odpowiadają, uprawiają len.

Dział VIII. towarzyski i estetyczny.

1) Organizować zebrania towarzyskie np. „Opłatek“ „Święcone“.

2) Urządzać wycieczki do sąsiednich Oddziałów.

3) W propagandach i referatach uwzględnić naukę dobrego zachowania w różnych okolicznościach życia, np. stosunek do rodziców i starszych, rówieśniczek, dzieci umiejętność współżycia z ludźmi itp.

4) Ozdabianie świetlicy własnymi wyrobami.

Objaśnienia:

Program powyższy obejmuje wszelkie możliwości pracy druhen w Oddziałach. Dział I-szy i II-gi obowiązuje bezwzględnie w całości wszystkie Oddziały.

Z działów od III-go do VIII-go włącznie, wybierzcie co Wam odpowiada i co w Waszych warunkach najlepiej możecie wykonać. Lepiej mniej, a dobrze i sumiennie, niż pozornie dużo, ale powierzchownie. Wyboru przynajmniej dwóch zagadnień z każdego działu, dokonajcie na posiedzeniu Kierownictwa. Z tych wybranych zagadnień ułóżcie program całoroczny, który już musicie w całości zrealizować.

Np. Oddział w miejscowości w pobliżu Mariampola wybiera sobie z działu V-go sprawy spółdzielcze i postanawia w tym celu zwiedzić Spółdzielnię w Mariampolu. Kierownictwo oznacza więc datę (termin) projektowanej wycieczki i osobę, która zajmie się organizacją.

Np. Dział VII-my. W danej miejscowości sprzyjające są warunki do uprawy lnu, tam też już nie organizuje się kursów sadownictwa i ogrodnictwa, lecz doskonali się uprawę tegoż.

W ten sposób opracowany program szczegółowy ułatwi całoroczną pracę Oddziału.

Kierownictwa przeszlą program szczegółowy, ustalony na posiedzeniu do Centrali KSMŻ do dnia 15 lutego 1938 r.

ZWIĄZEK „CARITAS" ARCH. LW.

Erekcja i zadania Związku „Caritas".

Z dniem 15. XII. 1937 r. J. E. Ks. Arcybiskup Bolesław Twardowski erygował Związek „Caritas Archidierezji Lwowskiej. Zatwierdzony statut Związku został ogłoszony w kurendzie Kurii Metropolitalnej z tą samą datą.

Od tej chwili zaczyna istnieć prawnie związek towarzystw i zakładów dobroczynnych „Caritas" w naszej archidiecezji jako osoba prawna kościelna.

W myśl wezwania Arcypasterza do Związku należeć będą wszystkie katolickie stowarzyszenia, zakłady i dzieła dobroczynne. Jeśli „Caritas" ma należycie wypełnić swe zadanie pogłębienia, uzgodnienia, udoskonalenia i rozbudowy akcji dobroczynnej, to muszą w tym wziąć udział wszystkie katolickie placówki miłosierdzia.

Statuty Stowarzyszeń Akcji Katolickiej przewidują uwzględnienie działalności dobroczynnej w Stowarzyszeniach. Niektóre Oddziały Stowarzyszeń A. K., a w szczególności Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet posiadają sekcje dobroczynne. Przeto i ta ich działalność powinna być objęta przez „Caritas".

Jednak Stowarzyszenia A. K. nie mogą narazie należeć do Związku „Caritas" w charakterze zwyczajnych członków, gdyż na to nie pozwalają przepisy państwowe o stowarzyszeniach. Trzebaby wpierw odpowiednio uzupełnić statuty Stowarzyszeń A. K.

To też tymczasowo współpraca Stowarzyszeń, posiadających sekcje dobroczynne, ze Związkiem „Caritas" będzie oparta na osobnym regulaminie zatwierdzonym przez J. E. Księdza Arcybiskupa, a ogłoszonym w niniejszym numerze Głosu A. K.

Ponadto Związek „Caritas" zgłosi się do Archidiecezjalnego Instytutu A. K. jako Stowarzyszenie pomocnicze w myśl Instrukcji dla pomocniczych stowarzyszeń i dzieł A. K. w Polsce z dnia 5, XII, 1934.

Powstanie Związku, zatwierdzenie Statutu i regulaminów jeszcze nie wystarcza. To dopiero fundament prawny. Na tym fundamencie nasza praca ma rozbudować dobroczynność katolicką.

Pierwszym naszym zadaniem będzie uświadomienie katolików, że miłosierdzie jest ścisłym obowiązkiem religijnym. Że ma być spełniane przez katolików nie z pobudek doczesnych, czy to osobistych czy społecznych (np. jako zabezpieczenie przed komunizmem), lecz z pobudek nadprzyrodzonych, religijnych.

Wynikiem tego zrozumienia będzie ofiarność na rzecz Chry-

stusa widzianego w ubogim. Ofiarność ta ma być dwojaka: w datkach i w usługach osobistych.

Nader ważną rzeczą jest należyte zastosowanie tej ofiarności. Chodzi bowiem o to, by pomoc otrzymali ci, którzy najwięcej jej potrzebują, i by ta pomoc została udzielona w sposób najkorzystniejszy dla wspieranego. Ofiara dana w niewłaściwe ręce lub w niewłaściwy sposób może przynieść więcej szkody niż pożytku. Dlatego w pełnieniu miłosierdzia, tak jak i w innych przedsięwzięciach społecznych potrzeba umiejętności i dobrej organizacji „Jałmużnę trzeba dawać z gorącym sercem, lecz z chłodnym umysłem".

Ogólne zasady organizacyjne.

Organizacja dobroczynności winna się oprzeć na parafiach. Parafia ma dbać o to, by żaden z parafian nie był w niedostatku lub w opuszczeniu.

Odmienna musi być organizacja dobroczynności w mieście i na wsi. Na wsi będzie z konieczności bardzo uproszczona. W mieście na pierwszym planie będą ofiary w pieniądzach, na wsi w naturze i w usługach osobistych.

W miejscowościach, gdzie istnieją specjalne organizacje miłosierdzia, jak Stowarzyszenie Pań Miłosierdzia lub Towarzystwo św. Wincentego a Paulo, nie należy tworzyć osobnych sekcyj dobroczynnych w Oddziałach Stow. A. K. Należy natomiast na zebraniach Stowarzyszeń uświadamiać członków o istocie i doniosłości miłosierdzia, a następnie kierować ich do Stow. dobroczynnych. Stowarzyszenia dobroczynne i Stowarzyszenia A. K. nie mogą być uważane za współzawodniczące, przeciwnie, powinny się wzajemnie uzupełniać.

W miejscowościach, w których nie ma jeszcze specjalnych organizacyj dobroczynnych należy się starać o założenie bądź to takiej organizacji, bądź też sekcji dobroczynnej w Oddziele Stowarzyszenia A. K. Należy dążyć do tego, by wszyscy katolicy a przynajmniej wszyscy członkowie A. K. brali udział w akcji dobroczynnej, czy to przez składanie datków, czy przez osobiste usługi.

Informacje i materiały z zakresu dobroczynności można otrzymać w biurze Związku „Caritas" we Lwowie, przy ul. Fredry 3, parter, oraz w składnicy A. K.

Nominacja.

J. E. Ks. Arcybiskup Metropolita Dr Bolesław Twardowski zamianował P. Dr Ottona Nadolskiego, Profesora Politechniki Lwowskiej Prezesem Związku „Caritas" Archidiecezji lwowskiej ob. łac.

Aktualne wydawnictwa

Na „Tydzień Trzeźwości":

I. Broszury. *Ks. Dr. Jan Ciemniewski:* BROŃMY OJCZYZNĘ! Studium społeczne, doskonały podręcznik dla przygotowania wykładu o alkoholiźmie, cena 50 gr.

Dyr. Bronisław Duchowicz: SKUTKI ALKOHOLIZMU. Wykład wygłoszony przez radio, cena 10 gr.

Dyr. Bronisław Duchowicz: WIADOMOŚCI O ALKOHOLIŹMIE. Z 17 rycinami w tekście. Popularny wykład dla prelegentów, cena 60 gr.

Mikołaj Skiba: ALKOHOLIZM JAKO ZAGADNIENIE GOSPODARCZE. Dużo ciekawego materiału statystycznego z Polski, cena 1.80 zł.

Mikołaj Skiba: WYKŁADY O ALKOHOLIŹMIE, cena 2 zł 50 gr.

L. Popielski: ALKOHOL JAKO ŚRODEK ODŻYWCZY, cena 50 gr.

Jan Reytan: Z PAŁACU DO PRZYTUŁKU. Powieść, cena 80 gr.

II. Wielkie barwne tablice ścienne dla szkół i towarzystw. 1. Początki opilstwa. 2. Alkohol i długość życia. 3. Alkohol a zbrodnia. 4. Co dostanie za 60 gr czyli za kieliszek wódki? 5. Alkohol a postępy w szkole. 6. Alkoholizm rodziców (domu) a alkoholizm dzieci. 7. Pij i wybieraj (plakat propagandowy). Ile pieniędzy przepija się w Polsce? 9. Alkohol upośledza pracę. Cena każdej tablicy barwnej wynosi 1 zł 50 gr.

III. Widokówki. Powyższe tablice w formie widokówek (10×15 cm) nadającej się do wyświetlenia w episkopach. Każda kartka w cenie 10 gr. Oprócz wymienionych (pod II.) kartek wydano jeszcze następujące kartki: 1. Zmiany chorobowe w mózgu i sercu pod wpływem alkoholu. 2. Takież zmiany w żołądku, wątrobie i nerkach. 3. Córki alkoholików mało kiedy karmią zieci piersią; z pomiędzy 6-ga ddzieci karmionych flaszką umiera 5-ro, a jedno pozostaje przy życiu. 4. Wydatki alkoholika i abstynenta. Cena za sztukę 10 gr.

IV. Film stojący (przeźrocza na taśmie filmowej) z 50 obrazkami do wykładów o alkoholiźmie wraz z broszurą objaśniającą poszczególne obrazy pióra Dyr. Duchowicza. Do wyświetlenia tego filmu nadają się znane aparaty Ornaka lub Rothschlossa, a nawet odpowiednio zaadaptowana zwyczajna lampka magiczna dla dzieci. Cena filmu z tekstem 6 zł 20 gr. Sam tekst oddający cenne usługi dla objaśnienia tablic i kartek powyżej wymienionych cena 20 gr.

Oprócz powyższych pomocy mamy na składzie zapas przeźroczy szklanych w doskonałym wykonaniu sztuka po 1 zł 50 gr.

Na „Tydzień Miłosierdzia":

1) Statut Związku „Caritas" Archidiecezji lwowskiej. Cena 10 gr.
2) „Caritas", Miłosierdzie chrześcijańskie w parafii. Cena 50 gr.
3) Ks. E. Wołkowski: „Caritas w parafii" — 1.20 zł.
4) Ks. W. Dymek: „Zasady dobroczynności katolickiej" — 50 gr.
5) „Caritas Polska" — 1 zł.
6) „Triumf Chrystusowej Caritas" (kazania) — 75 gr.
7) „Błogosławieni Miłosierni" (Kazania i wykłady) — 1 zł.
8) „Ponad wszystkiem miłość" (obrazki sceniczne) — 1 zł.
9) „Dzieci ubogich" (materiały na wieczornicę) — 1 zł.
10) Referaty: a) „Miłosierdzie chrześcijańskie w Akcji Katolickiej" — 15 gr; b) „Akcja charytatywna a Akcja Katolicka" — 10 gr.
11) Ulotka: „Miłosierny Stwórca" w cenie 1 gr.

Do nabycia w Składnicy Akcji Katol. Lwów, Fredry 3.

POD PROTEKTORATEM

JEGO EM. KS. KARD. HLONDA PRYMASA POLSKI

URZĄDZA

NACZELNY INSTYTUT AKCJI KATOLICKIEJ W POLSCE

JEDYNĄ OFICJALNĄ PIELGRZYMKĘ

NA XXXIV. MIĘDZYNARODOWY KONGRES EUCHARYSTYCZNY

W BUDAPESZCIE W TERMINIE OD 23—30 MAJA 1938 R.

Koszt udziału w pielgrzymce wynosi od zł 190,— (Paszport, wizy, przejazdy kolejowe, pokój z pełnym utrzymaniem, legitymacja kongresowa, zawierająca bilety wstępu na różne uroczystości kongresowe).

Techniczną organizację pielgrzymki przeprowadza

POLSKIE BIURO PODRÓŻY „ORBIS"

które udziela bliższych informacji i przyjmuje zapisy.

Zgłoszenia przyjmuje:

„Orbis" — Lwów, pl. Mariacki 5. Tel. 211-46.

Sekretariat Archidiecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej we Lwowie, ul. Fredry 3, Tel. 290-26.

Prosimy zaprenumerować

pisma organizacyjne Akcji Katolickiej na rok 1938.

(Wykaz i warunki prenumeraty zob. w 1/38 nr. Głosu Akcji Katol.).

